

жи въ произведеніе-то толкова пжти, колко-то другій има у себе единицы.

39. Отъ рѣшеніе-то на горѣказанї-тѣ задавкѣ видѣхъмы, какво умноженіе е съкратено събираніе, въ кое-то множимо-то число ся взима за съставленіе сбора толкова пжти, колко-то множитель-ть съдѣржи въ себе единицы; а отъ това ся и получва произведеніе толкова пжти по-голѣмо отъ множимо-то. Така, да помножимъ, напр. число 8 на 2, 3, 4, ще рѣче да го вземемъ за съставленіе сбора или произведеніе-то, два пжти, или три, или четыре и щемъ найдемъ:

$$\begin{aligned} 8+8 &= 16, \\ 8+8+8 &= 24, \\ 8+8+8+8 &= 32. \end{aligned}$$

Произведеніе 16 ще бѫде одвѣтъ повече отъ 8,

$$\begin{array}{rccccc} \text{,} & 24 & \text{,} & \text{отри} & \text{,} & 8, \\ \text{,} & 32 & \text{,} & \text{очетыре} & \text{,} & 8. \end{array}$$

· · · · ·

Ето зачто казвать, че да ся умножи едно дадено чи-
сло на 2, 3, 5, 10, 100 ще рѣче да ся увеличи това
число 2, 3, 5, 10, 100, пжти.

Нѣ да ся трѣси произведеніе чрѣзъ събираніе множи-
мы-ты числа дава много работж, особно кога-то множимо-то
и множитель-ть сѫ многозначны числа; заради това е прія-
то да ся намира произведѣніе въ всякой случай по дѣйствіе
отъ умноженіе.

40. За да ни иде по-лесно, кога умножявамы,
трѣбва да знаемъ *на памѧть* произведенія-та на всич-
ки еднозначни числа потъкно. Всички такывы про-
изведенія ся намиратъ въ слѣдующѣ-тѣ таблицѣ,
нарѣченѣ *таблица за умноженіе*, или *Питагорова*.
Съмножителіе-ти сѫ поставлены въ неѣ въ горній и
въ прѣвый рядъ отлѣво, а произведенія-та имъ идѣть
срѣднѣ-нихъ.